

בעזרת השם יתברך

ליקוטי זוהר מוסר והלכה

מחק לישראל ויוסף לחק

פרשת וירא

בוזולק ליימי הע'בווע' ד'בר יום ביומו

יוצא לאור בעזרת השם יתברך על ידי:
מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל:

ללמוד זוהר מוסר והלכה בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

כסלו תשס"ז לפ"ק

הוצאת:

מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל, ללמוד:
זוהר מוסר והלכה
בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

* * *

כל הזכויות מהזוהר הקדוש עם
פירוש המבואר ומנוקד שמורות
להוצאת א. בלום,
ירושלים עיה"ק תובב"א

* * *

הכל נדפס באותיות גדולות מאירת עינים למען ירוץ
הקורא בו, ועתה קבלו מאתנו שלחן ועליו לחם וכל
מיני מגדים והתענגו בו, ויהיו חיים לנפשך, וכן
לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך, ורגלך לא תגוף.

זֶה הַשְּׁעָר לְה' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום א פרשת וירא

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

(וירא דף ק"ב ע"ב)

מאי טעמא אעסק אברהם לדבא לבני נשא, בגין דאיהו טהור ואקרי טהור. דכתיב (איוב י"ד) מי יתן טהור מטמא לא אחד. טהור דא אברהם דנפק מתרח.

לבני נשא, למה נתעסק אברהם לטהר בני אדם (ולא הספיק במה שגירם), בגין דאיהו טהור ואקרי טהור, בשביל שהוא היה טהור ונקרא טהור (לכן עסק בטהרה להשפיע ממדתו גם לאחרים). דכתיב (איוב י"ד) מי יתן טהור מטמא לא אחד. טהור דא אברהם דנפק מתרח, טהור זה אברהם שיצא מתרח שהיה טמא (ופרוש לא אחד, וכי לא יחדו של עולם עשה כן).

תרגום הזוהר

(לפני זה אמרו שאברהם ושרה היו מתקנים טבילה לכל הבאים לביתם, הוא לאנשים והיא לנשים, ועל זה מקשה)

מאי טעמא אעסק אברהם לדבא

מוסר

(מגלת סתרים מרב נסים גאון (הועתק בס"ח סי' תרה)

מי שעשה עבירות גדולות כגון מי שבא פיוצא בהם מעבירות חמורות שיש להם על אשת איש והוליד ממנה וכן פרי, מגיע פריים בעולם הזה והעיקר

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רנ"ז)

א הצדקה הרי היא בכלל הנדרים, לפיכך או הרי הפסלע זו לצדקה חייב לתנה לעניים האומר הרי עלי פסלע לצדקה מיד, ואם איחר עובר בכל תאחר שהרי

זוהר

תרגום הזוהר

רבי שמעון אמר שלכן עסק אברהם בטהרה, בגין לתקנא ההוא דרגא דאברהם, כדי לתקן ההיא מעלה של אברהם, ומאן איהו, מי"ם, דהינו מדת החסד (שמשים שרש המים), בגין כד אתקין לדבא בנני עלמא במיא, בשביל כן התקין לטהר בנני העולם במים. ובשעתא דאומין למלאכין, שירותא דמלוי מה בתיב, ובעת שהזמין את המלאכים לאכל, תחלת דבריו מה נאמר, יקח נא מעט מים, בגין לאתתקפא בההוא דרגא דמיין שראן כה, בשביל להתחזק באותה מדרגה שמים שוכנים בה (שהיא מדת החסד). ובגין כד הוה מדפי לכל בני נשא מבולא, ובשביל כד היה מטהר לכל בני אדם מפל, מדפי לון

מספרא דעבודה זרה, מטהר אותם מצד עבודה זרה (טמאת עבודה זרה), ומדפי לון מספרא דמסאבא, ומטהר אותם מצד הטמאה (שאר טמאות). ובמה דאיהו מדפי לגוברין הכי נמי שרה מדבאת לגשין, וכמו שהוא מטהר לאנשים, כמו כן שרה מטהרת לגשין. ואשתכחו כלוהו דאתיין לגבייהו דכין מפלא, ונמצאו כלם שבאים אליהם, טהורים מפל.

תא חוי אילנא נטע אברהם בכל אתר דירידיה תמן, בא וראה, אילן נטע אברהם בכל מקום שגר שם, ולא הוה סליק בכל אתר פדקא יאות, ולא היה צומח בכל מקום כראוי,

מוסר

שמור ומזומן להם לעולם הבא ועל זה נאמר ויאכלו מפרי דרפם וממועצותיהם ישבעו. ונאמר עליו עבירות שעושין פירות יש להן פירות, שאין עושין פירות

הלכה פסוקה

כידו לתן מיד ועניים מצויים הם. ואם אין ודוקא במפריש צדקה סתם אבל כל אדם שם עניים מפריש ומניח עד שימצא עניים. יכול להפריש מעות לצדקה שיהיו מונחים

תרגום הוזהר

זוהר

בר בשעתא דדיוריה בארעא דכנען, רק בשעה שדירתו היתה בארץ כנען. היה עולה פראוי. ובההוא אילנא הוה ידע מאן דאתאחיד ביה בקודשא בריך הוא ומאן דאתאחיד בעבודה זרה, ובאותו האילן היה יודע מי שנאחז בהקדוש ברוך הוא, ומי שנאחז בעבודה זרה, מאן דאתאחיד בקודשא בריך הוא אילנא הוה פריש ענפוי וּחפי על רישיה ועביד עליה צלא יאה, מי שנאחז בהקדוש ברוך הוא, היה האילן פורש ענפיו ומחפה על ראשו, ועושה עליו צל נאה. ומאן דאתאחיד בסטרא דעבודה זרה, הוה אילנא הוה אסתלק וענפוי הו סליקין לעילא, ומי שנאחז בצד של עבודה זרה, אותו האילן היה מסתלק מעליו, וענפיו היו עולים למעלה. כדון הוה ידע אברהם ואזהיר ליה, אז היה אברהם מכיר תכנו, והיה מזהיר לו שיפרש מעבודה זרה, ולא אעדי מתמן עד דאתאחיד במהימנותא דקודשא בריך הוא, ולא היה זו משם עד שנתאחז באמונת הקדוש ברוך הוא.

יאות. בר בשעתא דדיוריה בארעא דכנען, ובההוא אילנא הוה ידע מאן דאתאחיד ביה בקודשא בריך הוא, ומאן דאתאחיד בעבודה זרה, מאן דאתאחיד בקודשא בריך הוא, אילנא הוה פריש ענפוי וּחפי על רישיה, ועביד עליה צלא יאה. ומאן דאתאחיד בסטרא דעבודה זרה הוה אסתלק, וענפוי הו סליקין לעילא. כדון הוה ידע אברהם ואזהיר ליה, ולא אעדי מתמן עד דאתאחיד במהימנותא דקודשא בריך הוא.

והכי מאן דאיהו דכניא (ד"א ל"ג הכי) מקבל ליה אילנא. מאן דאיהו מסאב לא מקבל ליה. כדון ידע אברהם ומדפי לון במיאי.

והכי מאן דאיהו דכניא (ד"א ל"ג הכי) מקבל ליה אילנא, וכמו כן מי שהיה טהור היה האילן מקבל אותו (וחופה על ראשו). מאן דאיהו מסאב לא מקבל ליה, ומי שהיה טמא לא היה האילן מקבלו, כדון ידע אברהם ומדפי לון במיאי, אז היה יודע אברהם ומטהר אותם במים.

מוסר

מן האדם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא על עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים ועל לשון הרע כנגד כלן, על אלו ממהרין להפרע ממנו בעולם הזה חוץ מפורענות שנפרעים ממנו לעולם הבא. ובתלמוד ארץ ישראל חזקו

הלכה פסוקה

אצלו לתנם מעט על יד על יד כמו שיראה לו. וכן אם התנה בשעה שגדר בצדקה או התנדב אותם שיהיו הגבאים רשאים לשנותה ולצורפה בזהב הרי אלו מתרים: ב צריך לזהר מלדור ואם פוסקים צדקה וצריך לפסוק עמהם יאמר בלא נדר: ג עני

זוהר

תרגום הזוהר

וּמַעֲיִינָא דְמִיָּא הוּהוּ תַחֲתֵי תַחֲתֵי הַהוּא
 אֵילָנָא. וּמַעֲיִן מִים הִיָּה פַתַח אוֹתוֹ
 הָאֵילָן, וּמֵאֵן דְצָרִיף טְבִילָה מִיַּד
 מִיָּין סְלָקִין לְגַבִּיהַ, וְאֵילָנָא אִסְתַּלְקוּ
 עֲנַפּוּי, וּמִי שְׁהִיָּה צָרִיף טְבִילָה (וְהִיָּה
 רֵאזִי לְטַבֵּל) מִיַּד הַמִּים עוֹלִים כְּנִגְדוּ
 וְעֲנַפֵּי הָאֵילָן הָיוּ עוֹלִים לְמַעְלָה,
 כְּדִין יָדַע אַבְרָהָם דְאִיהוּ מְסַאֲבָא
 וּבְעֵי טְבִילָה מִיַּד, אִזּוּ יָדַע אַבְרָהָם
 שֶׁהוּא טָמֵא וְצָרִיף טְבִילָה מִיַּד. וְאִם
 לֹא, וְאִם לֹא (שְׁעָדִין לֹא הִיָּה רֵאזִי
 לְטַבֵּל שְׁהִיָּה טָמֵא טְמָאָה חֲמוּרָה), מִיָּיא
 נְגִיבּוּ, אִזּוּ הָיוּ הַמִּים מַתִּיבָשִׁים, כְּדִין
 יָדַע דְבְעֵי לְאִסְתַּאֲבָא לְאִסְתַּמְרָא
 שְׂבַעָה יוֹמִין, אִזּוּ יָדַע שְׁצָרִיף עֲדִין
 לְהִיּוֹת טָמֵא וְלִשְׁמַר שְׂבַעָה יְמֵי נְקִיִּים.

וּמַעֲיִינָא דְמִיָּא הוּהוּ תַחֲתֵי הַהוּא אֵילָנָא. וּמֵאֵן
 דְצָרִיף טְבִילָה מִיַּד מִיָּין סְלָקִין לְגַבִּיהַ, וְאֵילָנָא
 אִסְתַּלְקוּ עֲנַפּוּי, כְּדִין יָדַע אַבְרָהָם דְאִיהוּ
 מְסַאֲבָא, וּבְעֵי טְבִילָה מִיַּד. וְאִם לֹא, מִיָּיא
 נְגִיבּוּ, כְּדִין יָדַע דְבְעֵי לְאִסְתַּאֲבָא לְאִסְתַּמְרָא
 שְׂבַעָה יוֹמִין.

תָּא חֲזִי, דְאִפִּילוּ בְשַׁעְתָּא דְאִזְמִין לֹון לְמַלְאֲכִין
 אָמַר לֹון וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֵץ, בְּגִין לְמַחְמֵי
 וְלְמַבְדַּק בְּהוּ, וּבַתְּהוּא אֵילָנָא הוּהוּ כְּדִיק לְכָל
 בְּנֵי עֲלָמָא. וְרָזָא דָּא בְּגִין קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא
 קָא (עֲבַד וְ) אָמַר דְאִיהוּ אֵילָנָא דְחַיִּי לְכָלֵּא,
 וּבְגִין כִּף וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֵץ וְלֹא תַחַת
 עֲבוּדָה זָרָה.

תָּא חֲזִי, דְאִפִּילוּ בְשַׁעְתָּא דְאִזְמִין לֹון לְמַלְאֲכִין אָמַר לֹון וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֵץ, בָּא וְרָאָה,
 שְׂאִפִּילוּ בְשַׁעָה שֶׁהִזְמִין לְהַמְלָאֲכִים, אָמַר לְהֵם וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֵץ, בְּגִין לְמַחְמֵי וְלְמַבְדַּק בְּהוּ,
 בְּשִׁבִיל לְרֵאוֹת וְלְבַדַּק בְּהֵם. וּבַתְּהוּא אֵילָנָא הוּהוּ כְּדִיק לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וּבְאוֹתוֹ הָאֵילָן הִיָּה
 בּוֹדֵק לְכָל בְּנֵי עוֹלָם. וְרָזָא דָּא בְּגִין קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא קָא (עֲבַד וְ) אָמַר דְאִיהוּ אֵילָנָא
 דְחַיִּי לְכָלֵּא, וְסוּד הַדְּבָר, בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא אָמַר וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הָעֵץ, שֶׁהוּא אֵילָן
 הַחַיִּים לְכָל (וְהַפְּנֵה שֶׁתַּשְׁעֵנוּ תַחַת הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא), וּבְגִין כִּף, וּבְשִׁבִיל כֵּן נֶאֱמַר, וְהַשְׁעֵנוּ
 תַחַת הָעֵץ וְלֹא תַחַת עֲבוּדָה זָרָה.

מוסר

כְּדָבָר זֶה מִן הַפְּתוּבִים וְאָמְרוּ בְּעִינֵי עֲבוּדָה הַזֶּה תִּפְרַת לְעוֹלָם הַבָּא הַנֶּפֶשׁ הִיא עוֹנָה
 זָרָה הַפְּרַת תִּפְרַת, כְּתִיב הַפְּרַת בְּעוֹלָם כֹּה בְּזִמְן שְׁעוֹנָה בָּהּ. כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵב)

הלכה פסוקה

שִׁישׁ לוֹ קְרוּבִים עֲשִׂירִים שִׁיכּוּלִין לְפָרְנָסוֹ אָדָם כָּל צְדָקוֹתָיו לְעֵנִי אֶחָד בְּלִבְדָּ:
 אִין גַּבְאֵי הָעִיר תִּיבִים לְפָרְנָסוֹ אַף עַל גַּב הַמְּחַלֵּק צְדָקָה צָרִיף לִיזְהַר שְׁלֹא יִרְבֶּה
 דְקָרוּבָיו גַּם כֵּן גּוֹתְנִים בְּכִים: ד לֹא יִתֵּן לְקָרוּבָיו יוֹתֵר מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם:

וירא ליום ראשון

פז

תרגום הזוהר

זוהר

וְתָא חָזִי, כִּד חֲב אָדָם, בְּעֵץ הַדַּעַת מוֹב וְרַע מוֹב וְרַע חֲב, וּבֵא וְרָאָה, כְּשִׁחְטָא אָדָם, חֲטָא בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּכִתִּיב וּמַעַן הַדַּעַת וְגוֹמֵר, וְאִיהוּ בִּיה חֲב, וְהוּא בּוֹ חֲטָא, וְגַרְם מוֹתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וְגַרְם מִיתָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם. מַה כְּתִיב וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ וְלָקַח גַּם מַעַן הַחַיִּים וְגוֹמֵר. וְכִד אָתָּא אַבְרָהָם, כְּאִילָנָא אַחְרָא אַתְקִין עֲלָמָא דְהוּא אִילָנָא דְחַיִּי, וְאוֹדַע מְהִימְנוּתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא:

וְתָא חָזִי, כִּד חֲב אָדָם, בְּעֵץ הַדַּעַת מוֹב וְרַע חֲב, דְּכִתִּיב וּמַעַן הַדַּעַת וְגוֹמֵר, וְאִיהוּ בִּיה חֲב וְגַרְם מוֹתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, מַה כְּתִיב (בראשית ג כב) וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ וְלָקַח גַּם מַעַן הַחַיִּים וְגוֹמֵר. וְכִד אָתָּא אַבְרָהָם, כְּאִילָנָא אַחְרָא אַתְקִין עֲלָמָא דְהוּא אִילָנָא דְחַיִּי, וְאוֹדַע מְהִימְנוּתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא:

שְׂמַחְמַת עֵץ הַחַיִּים שְׁלַחוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עֵדֶן. וְכִד אָתָּא אַבְרָהָם, וּכְשָׁבָא אַבְרָהָם, כְּאִילָנָא אַחְרָא אַתְקִין עֲלָמָא דְהוּא אִילָנָא דְחַיִּי, כְּאִילָן אַחַר שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים - תְּקַן הָעוֹלָם, וְאוֹדַע מְהִימְנוּתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וְהוֹדִיעַ הָאֱמוּנָה לְכָל בְּנֵי עוֹלָם:

מוסר

אָנָּא חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְּדוּלָּה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב הָרִי לְגַבֵּי עֵבֹדָה זָרָה. וְגַבֵּי עֲרִיּוֹת כְּתִיב (בראשית לט) וְאִיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים. וְגַבֵּי שְׂפִיכוֹת דָּמִים כְּתִיב (שם ד) גְּדוּל לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב הָרִי לְגַבֵּי עֵבֹדָה זָרָה. וְגַבֵּי עֲרִיּוֹת כְּתִיב (בראשית לט) וְאִיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים. עוֹנֵי מְנֻשׂוֹא. כְּשָׁבָא אֶצֶל לְשׁוֹן הָרַע מַה כְּתִיב (תהלים יב) יִכְרַת ה' כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוּלוֹת:

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' עֲדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ב פרשת וירא

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתיחדים יאהודנה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וירא דף ק"ד ע"א)

וַיִּקְוּמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי
סָדוּם. רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר, תָּא חַזֵּי,
כַּמָּה אֲנֵהָג קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא טִיבוּ עִם כָּל
בְּרִיָּין, וְכָל שְׂכָן לְאִינוּן דְּאֲזִילֵי בְּאוֹרְחֵיו. דְּאֶפִּילוּ
בְּזִמְנָא דְּבָעֵי לְמִידָן עֲלֵמָא, אִיהוּ גָרִים לְמָאן
שְׂכָן לְאֵלוּ שְׁהוּלְכִים בְּדַרְכֵּיו, דְּאֶפִּילוּ בְּזִמְנָא דְּבָעֵי לְמִידָן עֲלֵמָא, אִיהוּ גָרִים לְמָאן דְּרָחִים

וַיִּקְוּמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל
פְּנֵי סָדוּם, רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר
תָּא חַזֵּי, כַּמָּה אֲנֵהָג קִדְשָׁא בְּרִידָא
הוּא טִיבוּ עִם כָּל בְּרִיָּין, וְכָל שְׂכָן
לְאִינוּן דְּאֲזִילֵי בְּאוֹרְחֵיו, בָּא וְדָאָה,
עַד כַּמָּה מִתְנַהֵג הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
בְּמַדַּת הַחֶסֶד עִם כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וְכָל
שְׂכָן לְאֵלוּ שְׁהוּלְכִים בְּדַרְכֵּיו, דְּאֶפִּילוּ

מוסר

(מגילת סתרים מרב נסים גאון (הועתק בס"ח סי' תרה)

אם תראה אחד מן הרשעים שהשפיע בעולם הזה ונוטל שכרו פאן פדי שיהיו
לו הקדוש ברוך הוא טובה והנעים נפרעים ממנו בעולם הבא, פמו שנאמר
עליו בעולם הזה, אפשר שעשה מצוה (דברים ז') ומשלם לשונאיו אל פניו

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן של"ה)

א מצוה לבקר חולים. הקרובים והחברים שלשה ימים, ואם קפץ עליו החולי אלו
נכנסים מיד והרחוקים אחר ואלו נכנסים מיד: ב אפילו הגדול ילך

זוהר

תרגום הזוהר

ליה למזכי במלה, עד לא ייתי
 ההוא דינא לעלמא, שאפלו בעת
 שרוצה לדון העולם, הוא גורם למי
 שאוהב אותו לזכות במצוה לפני
 שיבואו הדינים לעולם.

דתנינן, בשעתא דקודשא בריך הוא
 רחיים ליה לבר נש, משדר ליה
 דורונא, שלמדנו, בשעה שהקדוש
 ברוך הוא אוהב לו לאדם, שולח לו
 דורון ומנחה, ומאן איהו, מסבנא,
 בגין דזוכי ביה, ומה הוא הדורון,
 עני, בשביל שיזכה על ידו, וכיון דזכי
 ביה איהו אמשיף עליה חד חוטא
 דחסד, דאתמשך מסטר מינא, וכיון
 שזכה בו, הוא ממשיך עליו חוט אחד
 של חסד, הנמשך מצד הימין (שהוא
 מדת החסד), ופריש ארישיה ורשים

ליה, ופורש (החסד) על ראשו, ורושם לו (על מצחו). בגין כך, כד ייתי דינא לעלמא, ההוא
 מחבלא וזדהר ביה, ועל ידי כן, פאשר יבא דין לעולם, אותו המחבל יזהר בו, ונקיף עיניו
 וחמא ליהוה רשימו כדון אסתלק מניה ואזדהר ביה, ומרים (המחבל) עיניו ורואה לאותה
 הרשימה, מיד מסתלק מעליו ונוהר בו. בגין כך אקדים ליה קודשא בריך הוא במה דזוכי,
 ובשביל כן הקדים לו הקדוש ברוך הוא והזמין לו המצוה, שיהא לו במה לזכות.

ותא חזי, כד פעה קודשא בריך הוא לאייתאה דינא על סדום, ובא וראה, פאשר רצה
 הקדוש ברוך הוא להביא מדת הדין על סדום, ורצה להציל את לוט, אזכי קודם לאברהם

מוסר

להאבידו ומתרגמינן ומשלם לשנאוהי לאובדיהון. מכשילו בשילום גמולו
 טבון דאינון עבדין קדמוהי בחייהון פשיעור שעשה בעולם הזה. וכמו כן

הלכה פסוקה

לכקר הקטן ואפילו כמה פעמים ביום ובלכר שלא יטריח לו: ג המבקר את
 ואפילו בן גילו, וכל המוסיף הרי זה משופח החולה לא ישב על גפי מטה ולא על גפי

תרגום הווהר

זוהר

וְשָׁדֵר לִיָּה דִּירוֹנָא לְמִזְבֵּי עֲמַהוּן, כְּגִין לְשׁוֹבָא לְלוֹט בְּרִיךְ אַחֲוָה מִתְּמָן, זְכָה תְּחִלָּה אֶת אֲבָרְהָם וְשָׁלַח לוֹ דִּירוֹן שְׁלֵשָׁה אֲוֶרְחִים שִׁיזְכָּה עִמָּם, בְּשִׁבִיל לְהַצִּיל לְלוֹט בֶּן אֲחִיו מִשָּׁם. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְזֶה הוּא שְׁנַאֲמַר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲבָרְהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה, וְלֹא כְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת לוֹט, דְּהָא בְּזִכְרוֹתֵיהּ דְּאֲבָרְהָם אֲשֶׁתְּיֹבִיב, שְׁהָרִי בְּזִכְרוֹתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם נִצּוּל. וּמָאִי וַיִּזְכֹּר, דְּדָכִיר לִיָּה מָאִי דְּאִזְבִּי קוּדְם עִם אִינוּן תְּלַת מְלֶאכִינִי, וּמָה פְּרוּשׁ וַיִּזְכֹּר, אִיזָה דְּכָר זָכַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זָכַר לוֹ מָה שֶׁזָּכָה קוּדְם בְּמַצּוֹת הַכְּנֶסֶת אֲוֶרְחִים עִם אֵלוֹ שְׁלֵשָׁה מְלֶאכִים.

לִיָּה דִּירוֹנָא לְמִזְבֵּי עֲמַהוּן, כְּגִין לְשׁוֹבָא לְלוֹט בְּרִיךְ אַחֲוָה מִתְּמָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲבָרְהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה. וְלֹא כְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת לוֹט, דְּהָא בְּזִכְרוֹתֵיהּ דְּאֲבָרְהָם אֲשֶׁתְּיֹבִיב. וּמָאִי וַיִּזְכֹּר, דְּדָכִיר לִיָּה מָאִי דְּאִזְבִּי קוּדְם עִם אִינוּן תְּלַת מְלֶאכִינִי.

כְּגִין דְּיִזְבִּי בְּצִדְקָה

עִם בְּנֵי נְשָׂא, כְּמוֹ כֵּן, אָדָם שֶׁזָּכָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה עִם בְּנֵי אָדָם, בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא שְׁרִיָּא כְּעֵלְמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדָכֵר לִיָּה לְתַהִיא צְדָקָה דְּעֵבֵד, בַּעַת שְׁהִדִּין שׁוֹכֵן בְּעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵר לוֹ לְאוֹתוֹ הַצְּדָקָה שֶׁעָשָׂה, כְּגִין דְּכָבֵל שַׁעֲתָא דְּזָכִי בְּרִיךְ נֶשׁ הָכִי אֲכַתִּיב עֲלֵיהּ לְעֵילָא, מִפְּנֵי שֶׁבְּכָל עַת שֶׁזָּכָה אָדָם וְעוֹשֶׂה מִצְוָה, כִּף נִכְתָּב עֲלָיו לְמַעְלָה, וְאִפִּילוֹ בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא שְׁרִיָּא עֲלוּהִי, וְאִפִּילוֹ בְּשַׁעֲתָא שְׁהִדִּינִים שׁוֹרִים עֲלָיו, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדָכֵר לִיָּה לְתַהִיא טִיבֵי דְּעֵבֵד וְזָכָה עִם בְּנֵי נְשָׂא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵר לוֹ לְחֶסֶד

כְּגִין דְּיִזְבִּי בְּצִדְקָה עִם בְּנֵי נְשָׂא בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא שְׁרִיָּא בְּרִיךְ הוּא אֲדָכֵר לִיָּה לְתַהִיא צְדָקָה דְּעֵבֵד, כְּגִין דְּכָבֵל שַׁעֲתָא דְּזָכִי בְּרִיךְ נֶשׁ הָכִי אֲכַתִּיב עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְאִפִּילוֹ בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא שְׁרִיָּא עֲלוּהִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדָכֵר לִיָּה לְתַהִיא טִיבֵי דְּעֵבֵד וְזָכָה עִם בְּנֵי נְשָׂא, כְּמָה דְּאֵת

מוסר

נְאֻמַר עוֹד כִּי הַצְּדִיק שֶׁעָבַר עֲבִירוֹת הִזָּה כְּשִׁיעוֹר מִה שְׁמִמְרָקִין עֲוֹנוֹתָיו כְּדִי מוֹעֲטוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵיִיסְרוֹ בְּעוֹלָם שִׁיָּהּ לוֹ שְׁכָר בְּעוֹלָם הָבֵא וּמְשַׁלֵּם כָּל

הלכה פסוקה

כִּסָּא וְלֹא עַל גְּבִי סַפְסָל אֵלָא מִתְּעַטְפִי דִּאִין מִבְּקָרִין הַחוֹלָה בְּשִׁלְשׁ שַׁעוֹת וַיּוֹשֵׁב לְפָנָיו שֶׁהַשְּׂכִינָה לְמַעְלָה מְרֹאשׁוֹתָיו: רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל יוֹם מִפְּנֵי שֶׁכָּל חוֹלָה מִיִּקַּל

זוהר

תרגום הזוהר

אמר (משלי י"א) וצדקה תציל ממות. בגיני כך
 אקדים ליה קדשא בריך הוא לאברהם, בגין
 דיזכי וישיב ללוט:
 לאברהם בגין דיזכי וישיב ללוט, ומשום זה הקדים לו הקדוש ברוך הוא לאברהם ושלח
 לו אוהבו, כדי שיזכה ויציל ללוט:

מוסר

צדקותיו לעתיד לבא. דבר זה נאמר
 בתלמודנו ובתלמוד ארץ ישראל ואנו
 מזכירים כאן מה שאמרו בתלמוד ארץ
 ישראל לפי שתפסו בו דרך קצרה. וכן
 אמרו רובו זכיות ומיעוט עבירות מיעוט
 עבירות שיש בידו נפרעים ממנו בעולם

הזה כדי ליפרע לו שכר משלם לעתיד
 לבא. רובו עבירות ומיעוט זכיות נותנים
 לו שכר מצות קלות שיש בידו בעולם
 הזה כדי ליפרע ממנו משלם לעולם
 הבא. רובו עבירות יורש גהינם רובו
 זכיות יורש גן עדן:

הלכה פסוקה

עליו חליו בבקר ולא יחוש לבקש עליו
 רחמים, ולא בשלש שעות אחרונות של
 יום שאז מכביד עליו חליו ויתיאש מלבקש
 עליו רחמים:

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' צְדִיקִים יִבְוֹאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ג פרשת וירא

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמַר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיֵאֲנִי הַתְּלִמּוּד לִיָּדֵי מַעֲשֵׂה, וְלִיָּדֵי
יָדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֵיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאֱהַדְוֵנָה" עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וירא דף ק"ו ע"ב)

רְבִי חֲזַקְיָה פִּתַח (איוב כ"ח) כִּי הוּא לְקַצוֹת
הָאָרֶץ יִבִּיט תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה.
כַּמָּה אֵית לֹזַן לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּכֵלָא בְּעוֹבְדוֹי
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹאֲשַׁתְּדֵלָא בְּאוֹרֵייתָא,
יִמָּא וְלִילֵי, דְּכָל מָאן דֹּאֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵייתָא,
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּבַח בִּיהַ לְעִילָא,

רְבִי חֲזַקְיָה פִּתַח (איוב כח, כד) כִּי
הוּא לְקַצוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט תַּחַת
כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. כַּמָּה אֵית לֹזַן
לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתְּכֵלָא בְּעוֹבְדוֹי
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּמָּה יֵשׁ לְהֵם
לְבָנֵי אָדָם לְהַסְתַּפֵּל וּלְהַתְּבוֹנֵן
בְּמַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלֹאֲשַׁתְּדֵלָא בְּאוֹרֵייתָא יִמָּא וְלִילֵי,
וּלְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, דְּכָל

מָאן דֹּאֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵייתָא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּבַח

מוסר

(הרמב"ם ה' טומאת צרעת פט"ז דין י')

הַצְרַעַת הוּא שֵׁם הָאָמוּר בְּשׁוֹתְפוֹת זֶה לְזֶה שֶׁהִרִי לֹכֵן עוֹר הָאָדָם קְרוֹי
כּוֹלֵל עֲנִינֵינִים הִרְבֵּה שְׂאִין דּוֹמִין צְרַעַת וּנְפִילַת קֶצֶת שְׁעָר הָרֵאשׁ אוֹ הַזְּקָן

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך חושן משפט סימן פ"ז)

א צְרִיף לְשִׁבְעַ בְּשֵׁם אוֹ כְּאֶהָד מְכָל מְיוֹשֵׁב אֵינוֹ חוֹזֵר וְנִשְׁבַּע. וְתִלְמִיד חָכֵם
הַבְּנוּיִים וּמְעוֹמֵד. וְאֵם נִשְׁבַּע אֶפְּלוֹ לְכַתְּחֵלָה מְיוֹשֵׁב בֵּין שֶׁל תּוֹרָה בֵּין

זוהר

תרגום הזוהר

בִּיה לְעִילָא וְאַשְׁתַּבַּח בִּיה לְתַתָּא, שְׁכַל מִי שְׁעוּסָק בַּתּוֹרָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח בּוּ לְמַעְלָה וּמִשְׁתַּבַּח בּוּ לְמַטָּה, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא אֵילְנָא דְחַיִּי אִיהִי לְכָל אֵינּוֹן דְּעַסְקוֹן בְּה, בְּשִׁבִיל שְׁהַתּוֹרָה הִיא אֵילָן חַיִּים לְכָל אַלּוּ שְׁעוּסָקִים בְּה, לְמִיחָב לֹון חַיִּין בְּעִלְמָא דִּין וְלְמִיחָב לֹון חַיִּין בְּעִלְמָא דְאַתִּי, לַתּוֹן לְהֵם חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלַתּוֹן לְהֵם חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

תָּא חַיִּי, בָּא וּרְאָה, אֵיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָן וּמְפָרְנֵס וְאֵין לוֹמַר אֵיךְ אַעֲסַק בַּתּוֹרָה וּבְבִיתִי אֵין כָּל, שְׁנַאֲמַר

כִּי הוּא לְקַצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט, לְמִיחָב לֹון מִזְוָנָא, וְלְסַפְקָא לֹון מִכָּל מַה דְּאַצְטְרִיכוּ, לַתּוֹן לְהֵם מִזְוָנוֹת וְלְסַפֵּק לְהֵם מִכָּל מַה שְׁצָרִיכִים. בְּגִין דְּאִיהוּ אֲשַׁנַּח בִּיה תְּדִיר, בְּשִׁבִיל שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ בְּאָרְץ תְּמִיד, דְּכְתוּב (דְּבָרִים י"א) תְּמִיד עֵינֵי יי אֱלֹהֵיךָ בְּה מַרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. בְּגִין דְּאָרְץ דָּא מַה כְּתוּב בְּה (מְשָׁלִי י"א) מִמְרַחֵק תְּבִיא לְחֶמָה, וְלִבְתֵּר אִיהִי יְהִבַת מִרְמֹז עַל הַשְּׁכִינָה, וּמִקְבַּלַת הַשֶּׁפַע מִסְפִּירַת הַחֻקָּה שֶׁהוּא רְחוֹק הַרְבֵּה מִמֶּנָּה, וְלִבְתֵּר אִיהִי יְהִבַת מִזְוָנָא וְטַרְפָּא לְכָל אֵינּוֹן חַיִּין בְּרָא, וְאַחַר כֵּךְ הִיא נוֹתֶנֶת מְזוֹן וּפְרִינְסָה לְכָל אַלּוּ חַיִּוֹת

מוסר

קִירוֹת בֵּיתוֹ. אִם חֲזַר בּוּ יִטְהַר הַבַּיִת, אִם עָמַד בְּרִשְׁעוֹ עַד שֶׁהִתְפָּן הַבַּיִת מִשְׁתַּנִּין כְּלֵי הָעוֹר שֶׁבְּבִיתוֹ שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְשׁוֹכֵב עֲלֵיהֶן. אִם חֲזַר בּוּ יִטְהַרוּ וְאִם עָמַד בְּרִשְׁעוֹ עַד שֶׁיִּשְׁרְפוּ מִשְׁתַּנִּין הַבְּגָדִים שְׁעֲלָיו. אִם חֲזַר בּוּ יִטְהַרוּ וְאִם עָמַד

קִירוֹי צְרַעַת, וְשִׁינוֹי עֵין הַבְּגָדִים אוֹ הַבְּתִים קִירוֹי צְרַעַת, וְזֶה הַשִּׁינוֹי הָאִמּוֹר בְּבְגָדִים וּבְכִתִּים שֶׁקִּרְאָתוֹ תּוֹרָה צְרַעַת בְּשׁוֹתְפוֹת הַשֵּׁם אֵינּוּ מִמְנַהֲגוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲלָא אוֹת וּפְלֵא הָיָה בִּישְׂרָאֵל כְּדִי לְהַזְהִירָן מִלְשׁוֹן הָרַע, שֶׁהִמְסַפֵּר בְּלְשׁוֹן הָרַע מִשְׁתַּנּוֹת

הלכה פסוקה

שֶׁל דְּכָרִיהֶם בֵּין עַל טַעֲנַת וְדָאֵי בֵּין עַל טַעֲנַת סֶפֶק. שְׁנַיִם שְׁנַתְעֲצְמוּ בְּדִין וְנִשְׁבְּעוּ שְׁלֵא יִטְעֲנוּ אֲלָא הָאֵמַת וְאַחַר כֵּךְ נִתְחַיֵּיב אַחַד מֵהֶם שְׁבֹעָה לְחִבְרוֹ יֵשׁ אוֹמְרִים שְׁאֵינּוּ נִפְטָר בְּשְׁבֹעָה הָרְאשׁוֹנָה: ב סֵדֶר שְׁבֹעַת הַדַּיְיָנִים כְּפִי הַנִּשְׁבָּע אוֹחִז סֶפֶר

וירא ליום שלישי

צה

תרגום הווהר

זוהר

בְּרֵא, דְּכַתִּיב (שם) וַתִּקַּם בַּעֲד לַיְלָה וַתִּתֵּן
 מָרָף לְבֵיתָהּ וְחַק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. וְעַל דָּא כִּי הוּא
 לְקַצוֹת הָאָרֶץ יָבִיט תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה,
 לְכַלְהוּ בְּנֵי עֲלָמָא לְמִיָּהב לֹון מְזוּנָא וְסַפּוּקָא
 לְכָל מַה דְּאַצְטְרִיף כָּל חַד וְחַד, דְּכַתִּיב (תהלים)

הַשָּׂדֶה (הִינֵנו חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁהֵם חוּץ
 מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת), דְּכַתִּיב (שם) וַתִּקַּם
 בַּעֲד לַיְלָה וַתִּתֵּן מָרָף לְבֵיתָהּ וְחַק
 לְנַעֲרוֹתֶיהָ. וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֶאֱמַר
 כִּי הוּא לְקַצוֹת הָאָרֶץ יָבִיט תַּחַת
 כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה, לְכַלְהוּ בְּנֵי עֲלָמָא
 לְמִיָּהב לֹון מְזוּנָא וְסַפּוּקָא לְכָל מַה
 דְּאַצְטְרִיף כָּל חַד וְחַד, לְכָל בְּנֵי

הָעוֹלָם לַתֵּן לְהֵם מְזוּן וְסַפּוּק לְכָל מַה שְּׁצָרִיף כָּל אֶחָד וְאֶחָד, דְּכַתִּיב (תהלים קמ"ה) פּוֹתַח
 אֶת יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.

מוסר

בְּרַשְׁעוֹ עַד שִׁישְׁרָפוּ מִשְׁתַּנָּה עוֹרוֹ וַיִּצְטָרַע. הַטְּפָשִׁים שְׁמֵרְבִים לְדַבֵּר גְּדוּלוֹת
 וַיְהִיָּה מוּבָדֵל וּמְפוֹרָס לְבַדּוֹ עַד שְׁלֵא וַיְתַעֲסַק בְּשִׁיחַת הָרָשָׁעִים שֶׁהוּא הַלִּיצְנָוֹת
 וְלִשׁוֹן הָרָע.

וְעַל עֲגִינָן זֶה מְזַהֵר בְּתוֹרָה וְאוֹמֵר (דברים
 ד') הַשְּׁמֵר בְּנִגְעַת הַצָּרַעַת (שם) זְכוֹר
 אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמַרְיָם בְּדֶרֶךְ,
 הָרִי הוּא אוֹמֵר הַתְּבוֹנְנֵנוּ מַה אִירַע לְמַרְיָם
 הַנְּבִיאָה שְׁדַבְּרָה בְּאַחִיָּה שֶׁהִיָּתָה גְּדוּלָּה
 מִמֶּנּוּ בְּשָׁנִים וַגְּדִלְתּוֹ עַל בְּרַפְיָהּ וְסַכְּנָה
 בְּעַצְמָהּ לְהַצִּילוֹ מִן הַמַּיִם. וְהִיא לֹא דַבְּרָה
 כְּגִנּוּתוֹ אֶלָּא טַעַתָּה שֶׁהִשְׁוֹתוֹ לְשֹׂאֵר
 נְבִיאִים וְהוּא לֹא הִקְפִיד עַל כָּל הַדְּבָרִים
 הָאֵלּוּ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשֶּׁה
 עָנּוּ מֵאֵד וְאָף עַל פִּי כֵן מִיד נִעְנְשָׁה
 בְּצָרַעַת, קַל וְחוֹמֵר לְכַנֵּי אָדָם הָרָשָׁעִים

וְזֶה דֶרֶךְ יְשִׁיבַת הַלְצִים הָרָשָׁעִים,
 בְּתַחֲלָה מְרַבֵּין בְּדַבְרֵי הַבָּאִי כְּעֲגִינָן
 שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ה') וְקוֹל כְּסִיל בְּרוּב דְּבָרִים.
 וּמִתּוֹךְ כֶּף בָּאִין לְסַפֵּר בְּגִנּוּת הַצַּדִּיקִים
 כְּעֲגִינָן שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים לא) תִּאֲלַמְנָה שְׁפִתַי
 שֶׁקֶר הַדּוֹבְרוֹת עַל צַדִּיק עֲתָק. וּמִתּוֹךְ כֶּף
 יְהִיָּה לְהֵן הַרְגֵּל לְדַבֵּר בְּנְבִיאִים וְלַתֵּת
 דּוֹפִי בְּדַבְרֵיהֶם כְּעֲגִינָן שֶׁנֶּאֱמַר (דה"ב לו)
 וַיְהִיּוּ מְלַעֲיָבִים בְּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים וּבּוֹזִים
 דְּבָרָיו וּמִתְעַתְּעִים בְּנְבִיאָיו, וּמִתּוֹךְ כֶּף
 בָּאִים לְדַבֵּר בְּאַלְהִים וְכוֹפְרִין בְּעִיקַר כְּעֲגִינָן

הלכה פסוקה

תוֹרָה בְּזוֹרְעוֹ וְעוֹמֵד וְנִשְׁבַּע בְּשֵׁם אוֹ בְּפִינוּי
 בְּשִׁבּוּעָה אוֹ בְּאֵלָה מִפּוֹ אוֹ מִפִּי הַדֵּיּוּנִים.
 יִשְׂרָאֵל אוֹ הַרְיֵנִי נִשְׁבַּע כְּמִי שֶׁשְּׁמוֹ רַחוּם
 אוֹ כְּמִי שֶׁשְּׁמוֹ חַנוּן שְׂאִינִי חַיִּיב לְזוֹה כְּלוּם.
 וְכֵן אִם אָמַר הָרִי הוּא אָרוּר לְה' אֱלֹהֵי

זוהר

תרגום הזוהר

דְּבַר אַחַר כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ
 וְיָבִיט, לְאַסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדוֹי דְּבַר נֶשֶׁה,
 וְיָבִיט לְהַסְתַּפֵּל בְּמַעֲשָׂיו שֶׁל הָאָדָם,
 וְלֹאֲשַׁנְחָא בְּכָל מַה דְּעַבְרֵי בְּנֵי נֶשֶׁה
 בְּעֵלְמָא, וְלֹהֲשַׁנְיָת בְּכָל מַה שְּׁעוֹשִׂים
 בְּנֵי הָאָדָם בְּעוֹלָם, תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם
 יִרְאֶה, מִסְתַּפֵּל וְחָמֵי לְכָל חַד וְחַד:

דְּבַר אַחַר כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יָבִיט,
 לְאַסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדוֹי דְּבַר נֶשֶׁה, וְלֹאֲשַׁנְחָא בְּכָל
 מַה דְּעַבְרֵי בְּנֵי נֶשֶׁה בְּעֵלְמָא, תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם
 יִרְאֶה מִסְתַּפֵּל וְחָמֵי לְכָל חַד וְחַד:

יִרְאֶה, מִסְתַּפֵּל וְחָמֵי לְכָל חַד וְחַד, מִסְתַּפֵּל וְרוֹאֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּהַשְׁנָחָה פְּרִטִית:

מוסר

שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ. וַיִּשְׁיבֵת בְּתֵי מִשְׁתָּאוֹת עִם
 שׁוֹתֵי שֶׁכֶר. אֲבָל שִׁיחַת כְּשָׂרֵי יִשְׂרָאֵל אֵינָה
 אֶלָּא בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְחֻכְמָה, וְלִפְיִכְף הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר עַל יָדָן וּמְזַכֶּה אוֹתָן בְּהַ
 שְׁנֵי אֲמָר (מֵלָאכִי ג') אֲזַ נְדַבְרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
 זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ:

שְׁנֵי אֲמָר (מ"ב י"ז) וַיִּחַפְּאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן עַל ה' אֱלֹהֵיהֶם. וְהָרִי
 הוּא אוֹמֵר (תהלים ע"ג) שִׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיֵּיהֶם
 וְלִשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאָרֶץ, מִי גֵרָם לָהֶם לְשִׁית
 בְּשָׁמַיִם פִּיֵּיהֶם לְשׁוֹנָם שֶׁהִלְכָה תַּחֲלָה
 בְּאָרֶץ, זֶה הִיא שִׁיחַת הַרְשָׁעִים שְׁגוֹרָמַת
 לָהֶן יִשְׁיבֵת קְרַנּוֹת. וַיִּשְׁיבֵת בְּתֵי כְּנַסְיוֹת

הלכה פסוקה

עוֹנָה אָמֵן אוֹ שִׂיאֲמָרוּ הָרִי פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי
 אָרוּר לֵה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ לְמִי שִׁשְׁמוֹ
 חֲנוּן אִם יֵשׁ לְפָלוֹנֵי אֶצְלוֹ מְמוֹן וְלֹא יוֹדָה
 לוֹ וְהוּא עוֹנָה אָמֵן:

יִשְׂרָאֵל אוֹ הָרִי הוּא אָרוּר לְמִי שִׁשְׁמוֹ
 רַחוּם אוֹ לְמִי שִׁשְׁמוֹ חֲנוּן אִם יֵשׁ לָזֶה
 אֶצְלֵי כְּלוּם. בִּיצֵד מִפִּי תְרִינִים, מִשְׁבִּיעִים
 אָנוּ אוֹתָךְ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ בְּמִי
 שִׁשְׁמוֹ חֲנוּן שְׂאִין לָזֶה בְּיָדְךָ כְּלוּם וְהוּא

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' עֲדִיקִים יִבּוֹאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ד פרשת וירא

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמֵר: הֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנִי הַתְּלִמּוּד לִיֵּדִי מַעֲשֶׂה, וְלִיֵּדִי
?דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶינָה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאֱהַדְוֵנָה" עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמוֹ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

(וירא דף ק"ח ע"ב)

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ קְיָיִמִי יוֹמָא חָד
וְעַסְקִי בְּהַאי קְרָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
בְּתִיב (דברים ח') אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפָּנוֹת תֹּאכַל
בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחְסֹר כָּל בָּהּ. הָאִי בָּהּ בָּהּ
תְּרִי זְמַנֵּי אֲמָאִי. אֵלָּא הָא אֲתַמַּר דְּקוֹדֶשׁא
הָאִי בָּהּ בָּהּ תְּרִי זְמַנֵּי אֲמָאִי. לְמָה נֶאֱמַרָה שְׁתֵּי פְעָמִים מִלַּת "בָּהּ", אֵלָּא הָא אֲתַמַּר דְּקוֹדֶשׁא

תרגום הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ קְיָיִמִי
יוֹמָא חָד וְעַסְקִי בְּהַאי קְרָא,
רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ עוֹמְדִים
יוֹם אֶחָד וְעוֹסְקִים בְּזֵה הַפְּסוּקָה
דְּלֵהֲלֵן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּתִיב
(דברים ח') אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפָּנוֹת
תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחְסֹר כָּל בָּהּ.
הָאִי בָּהּ בָּהּ תְּרִי זְמַנֵּי אֲמָאִי. לְמָה נֶאֱמַרָה שְׁתֵּי פְעָמִים מִלַּת "בָּהּ", אֵלָּא הָא אֲתַמַּר דְּקוֹדֶשׁא

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ז ע"ב (מצות התשובה פ"ד)

יְהִיּוּ כָּל דְּבָרֶיךָ כְּבוֹד גְּדוֹל וּפְיוּס לְבוֹרָא וְשִׁפְל וְסִבְלָן בְּכַתְּף תְּשֵׂא. תְּדַמָּה פִּי אֲתָה
וְגַם לְכַרוּאִיו מִיְרָאָתוֹ לְקַטְנִים מִן הַפּוֹעֲלִים אֲשֶׁר בְּכַתְּף יִשְׂאוּ וְיוֹתֵר
וְלַגְדוּלִים לְרַעִים וְלְטוֹבִים כָּל כֵּן וְכֵן מִהֶמָּה כְּשׁוֹר לְעוֹל וְכַחֲמוֹר לְמִשׁוּי. הָיוּ

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך חושן משפט מסימן רכ"ז)

א אָסוּר לְהוֹנֹת אֶת חֲבִירוֹ בֵּין בְּמִקְחוֹ בֵּין לֹקְחָו בֵּין מוֹכֵר עוֹבֵר בְּלֹאוּ: ב כָּפָה
בֵּין בְּמִמְכְּרוֹ וְאִזְוֵה מֵהֶם שְׂאִינָה תִּהְיֶה הָאוֹנָאָה וְיִתְיָה חַיִּיב לְהָשִׁיב, שְׁתוֹת

זוהר

תרגום הזוהר

בְּרִיד הוּא פְּלִיג כֹּל עֲמִין וְאַרְעָאן לְמִמְנָן שְׁלִיחֵן, וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלִיט בָּהּ מְלֹאכָא וְלֹא מְמַנָּא אַחְרָא, אֲלֵא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, בְּגִין כֶּךָ אָעִיל לְעַמָּא דְלֹא שְׁלִיט בְּהוּ אַחְרָא, לְאַרְעָא דְלֹא שְׁלִיט בָּהּ אַחְרָא.

תָּא חֲזוּ, קֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא יְהִיב מְזוּנָא תַמְן בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר לְכָל עֲלָמָא. כֹּל שְׂאֵר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה בְּמִסְפְּנוֹת, וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא הִכִּי, אֲלֵא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲתוֹן בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר כֹּל עֲלָמָא. וּבְגִין כֶּךָ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, אֲלֵא בְּעֵתִירוּ, בְּסַפּוּקָא דְכֹלָא, תֹּאכַל בָּהּ וְלֹא בְּאַתֵּר אַחְרָא.

תָּא חֲזוּ, קוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא יְהִיב מְזוּנָא תַמְן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר לְכָל עֲלָמָא, בֵּא וּרְאֵה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן מְזוּנוֹת שָׁם (בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֶּךָ לְכָל הָעוֹלָם, כֹּל שְׂאֵר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה בְּמִסְפְּנוֹת וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא הִכִּי, נִמְצָא, שְׂאֵר הָאֲמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הֵם בְּעֵנִיּוֹת, וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֵינָה כֵן, אֲלֵא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲתוֹן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר כֹּל עֲלָמָא. אֲלֵא, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִיזוּנִית בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֶּךָ כֹּל הָעוֹלָם נִיזוּנִית, וּבְגִין כֶּךָ וּבִשְׁבִיל כֵּן נֹאמֵר אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם אֲלֵא בְּעֵתִירוּ בְּסַפּוּקָא דְכֹלָא, רַק בְּעֵשִׂירוֹת שֵׁישׁ דִּי לְכָל, תֹּאכַל בָּהּ וְלֹא בְּאַתֵּר אַחְרָא, וּמָה שְׁנֹאמֵר "תֹּאכַל בָּהּ" פְּרוּשׁ וְלֹא בְּמִקוּם אַחַר (שְׁאִינוּ בְּעֵשִׂירוֹת), "בְּתָ" מוֹסֵר

מוסר

מִמְתִּין הַסְּבֵל לַעֲת בּוֹאוּ פְּתָאוּם וְלֹא תִבְעֵט כִּי יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ חִידוּשׁ. תְּדַמָּה כִּי פְּסוּת אֹרוֹ וְתִבְרַךְ חוֹפֵף עֲלֶיךָ תַעֲטָה בּוֹ כִּשְׁלֵמָה וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּדְבְּקֶהוּ לְעֲבוּדָתוֹ

יִתְבָּרַךְ. תְּדַמָּה לְכִסּוֹתוֹ בְּשִׁלְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַזוּהַר פֶּן תִּלְכֹּלֶךְ בְּגַד הַמֶּלֶךְ בְּחֻטְאוֹת פֶּן יִסִּיר בְּגָדוֹ מֵעֲלֶיךָ וְתִהְיֶה עָרוֹם מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּקְרַע בְּגָדֶיךָ בְּחֻמְתְּךָ דַּהּוּי כְּעוֹבֵד

הלכה פסוקה

בְּשָׁנָה, בִּיצֵד הָרִי שְׁמֵכֵר שָׁנָה שֵׁשׁ בְּחֻמְשׁ אוֹ שָׁנָה שֶׁבַע בְּשֵׁשׁ אוֹ שָׁנָה חֲמֵשׁ בְּשֵׁשׁ אוֹ שָׁנָה שֵׁשׁ בְּשֶׁבַע הָרִי זֶה אוֹנָאָה וְנִקְנָה וְחִיבֵי הַמֵּאנָה לְשֵׁלֵם הָאוֹנָאָה וְלִהְיוֹת בּוֹלָה לְמִתְאַנָּה: ג הֵיטָה הָאוֹנָאָה פְּחוֹת מְזָה בְּכָל שְׁהוּא בְּגוֹן שְׁמֵכֵר שָׁנָה

תרגום הזוהר

זוהר

בְּקַדְיִשׁוֹ דְאַרְעָא, וַיְתוּר מַלְת "בַּה" רומזת בה בקדשת הארץ, בה שר׳יא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, בה שוכנת אמונה העליונה, בה שר׳יא בְּרַכְתָּא דְלַעֲלֵא וְלֹא בְּאֲתֵר אַחְרָא, בה שוכנת בְּרַכָּה העליונה ולא במקום אחר.

בַּה, בְּקַדְיִשׁוֹ דְאַרְעָא, בַּה שְׂרַיִיא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, בַּה שְׂרַיִיא בְּרַכְתָּא דְלַעֲלֵא וְלֹא בְּאֲתֵר אַחְרָא.

תַּא חַוִּי, כְּתִיב, בֹּא וּרְאֵה, נֹאמֵר (בסדום לפני חרבנה) כְּגֹן יִי בְּאֲרִיץ מְצָרִים, וְקִשָּׁה עַד הֵכָא לֹא אֲתִיַּדַע כְּגֹן יִי אִי הוּא אֲרִיץ מְצָרִים וְאִי אִיהוּ אֲרִיץ סְדוּם, שְׁעָדִין אִינְנִי יוֹדַע מַה נִּקְרָא כְּגֹן ה', אִם הוּא אֲרִיץ מְצָרִים אוֹ שְׁהוּא אֲרִיץ סְדוּם, וְאִי אִיהוּ כְּגֹן יִי דְאֲקָרִי כְּגֹן עַדֵּן, אוֹ שְׁהוּא כְּגֹן ה' הַנִּקְרָא כְּגֹן עַדֵּן.

תַּא חַוִּי, כְּתִיב כְּגֹן יִי כְּגֹן יִי פְּאֲרִיץ מְצָרִים, עַד הֵכָא לֹא אֲתִיַּדַע כְּגֹן יִי אִי הוּא אֲרִיץ מְצָרִים וְאִי אִיהוּ אֲרִיץ סְדוּם וְאִי אִיהוּ כְּגֹן יִי דְאֲקָרִי כְּגֹן עַדֵּן.

אֲלֵא כְּגֹן יִי דְאִית בֵּיה סְפוּקָא וְעֵדוּנָא דְכֻלָּא, הֲכִי נְמִי הָוֵה סְדוּם, וְהֲכִי נְמִי מְצָרִים. מַה כְּגֹן יִי לֹא אֲצִטְרִיד בְּרִנְשׁ לְאַשְׁקָאָה לִיְהִי, אוּף מְצָרִים לֹא אֲצִטְרִיד אַחְרָא לְאַשְׁקָאָה לִיְהִי כְּגֹן יִי דְנִילוּס אִיהוּ אֲפִיק וְאַשְׁקִי לְכָל אַרְעָא דְמְצָרִים.

יִי דְאֲקָרִי כְּגֹן עַדֵּן, אוֹ שְׁהוּא כְּגֹן ה' הַנִּקְרָא כְּגֹן עַדֵּן.

וּמְתַרְן אֲלֵא כְּגֹן יִי דְאִית בֵּיה סְפוּקָא וְעֵדוּנָא דְכֻלָּא, הֲכִי נְמִי הָוֵה סְדוּם וְהֲכִי נְמִי מְצָרִים, כְּמוֹ כְּגֹן ה' שְׁהוּא כְּגֹן עַדֵּן יֵשׁ בּוֹ כָּל הַסְּפוּקִים וְהַתְּעוּנָגִים, כְּמוֹ כֵּן הָיָה סְדוּם, וְכִמוֹ כֵּן מְצָרִים. מַה כְּגֹן יִי לֹא אֲצִטְרִיד בְּרִנְשׁ לְאַשְׁקָאָה לִיְהִי, מַה כְּגֹן ה' אִין אֲדָם צְרִיד לְהַשְׁקוּתוֹ, אוּף מְצָרִים לֹא אֲצִטְרִיד אַחְרָא לְאַשְׁקָאָה לִיְהִי, כְּמוֹ כֵּן מְצָרִים לֹא צְרִיד אַחַר לְהַשְׁקוּתוֹ, כְּגֹן דְנִילוּס אִיהוּ אֲפִיק וְאַשְׁקִי לְכָל אַרְעָא דְמְצָרִים, בְּשִׁבִיל שְׁנִילוּס הוּא יוֹצֵא וּמַשְׁקָה לְכָל אֲרִיץ מְצָרִים.

מוסר

עבודה זרה. הואיל והאדם חומר אינו רואה בעיניו במושפלות אלא במורגש, העידו הבורא בשתי אותות עליו אחת בבשרו ברית קדש ואחת תפילין ובשפת השבת אות היא. וראוי שלא יחסרו אלו שתי אותות לאותות עבותות אהבה:

כְּשֵׁם שֶׁהַכֶּסֶס אֲסוּר כִּף הַעֲצָבוֹן מִן הָאֲבָק שֶׁכָּל עֲבִירָה יֵשׁ לָהּ אֲבָק, כְּדֹאמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנֶם לְבְרַכָּה אֲבָק רַבִּית אֲבָק לְשׁוֹן הָרַע. וְהַלֵּל הַזֶּקֶן כְּשֶׁהֵלֵךְ אֲדָם אַחַד לְנִסּוֹתוֹ אִם יִכְעוֹס לֹא כֶּעֶס וְלֹא נִתְעַצֵּב אֲלֵא רְאוּי לְאֲדָם לְקַח בְּנַחַת כָּל

הלכה פסוקה

שבעים בששים ופרוטה אינו חייב להחזיר למחול בו: ב היתה האונאה יתירה על כלום, שכל פחות משתות דרך הכל השתות כל שהוא כגון שמכר שנה ששים

זוהר

תרגום הזוהר

תא חזוי, מה כתיב (זכריה י"ד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַיִם וְגוֹמֵר, דא הוא עֲנֵשָׂא דִילְהוֹן דִּאֲתַמְנַעָא מִנְהוֹן מִטְרָא, מה כתיב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְגוֹמֵר. חמי דלא כתיב וְלֹא עֲלִיהֶם יְהִי הַגָּשֶׁם, בְּגִין דִּלְאָא אֵלֵיהֶם יְהִי דִּאֲתַמְנַעָא מִנְהוֹן מִטְרָא, זהו עֲנֵשָׂא לְמַנְעַ מַהֶם הַגָּשֶׁם, מה כתיב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְגוֹמֵר. חמי דלא כתיב תְּרַאָה שְׂכָאן לֹא נֶאֱמַר וְלֹא עֲלִיהֶם יְהִי הַגָּשֶׁם, בְּגִין דִּלְאָא נְחִית מִטְרָא לְמִצְרַיִם בְּשִׁבִיל שְׂבִין כֶּף לֹא יֵרֵד גָּשֶׁם בְּמִצְרַיִם, וְלֹא אֵיִצְטְרַכֵּן לִיהּ, וְלֹא נֶצְרַכוּ לוֹ, אֱלֵא עוֹנֵשָׂא דִילְהוֹן מִה הוּא, אֱלֵא עֲנֵשׁ שְׁלָהֶם מִה הוּא, דְּכִתִּיב וְזֹאת תְּהִיָה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת כָּל הָעַמִּים וְגוֹמֵר שְׂיִמְקוּ בְּשֶׁרֶם, בְּגִין דְּמִצְרַיִם לֹא צְרִיכִין לְמִטְרָא, בְּשִׁבִיל שְׂמִצְרַיִם אֵינֶם צְרִיכִים לְמִטְרָא, לְכֵן הִכְתִּיב לָהֶם עֲנֵשׁ אַחַר.

תא חזוי, מה כתיב (זכריה י"ד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַיִם וְגוֹמֵר, דא הוא עֲנֵשָׂא דִילְהוֹן דִּאֲתַמְנַעָא מִנְהוֹן מִטְרָא, מה כתיב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְגוֹמֵר. חמי דלא כתיב וְלֹא עֲלִיהֶם יְהִי הַגָּשֶׁם, בְּגִין דִּלְאָא נְחִית מִטְרָא לְמִצְרַיִם וְלֹא אֵיִצְטְרַכֵּן לִיהּ, אֱלֵא עוֹנֵשָׂא דִילְהוֹן מִה הוּא, דְּכִתִּיב וְזֹאת תְּהִיָה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת כָּל הָעַמִּים וְגוֹמֵר, בְּגִין דְּמִצְרַיִם לֹא צְרִיכִין לְמִטְרָא.

אוף סדום מה כתיב ביה, פי כלה משקה, כל עדונין דעלמא הוו בה, ועל דא לא בעאן דבני נשא אחרנין יתעדנון בה.

אוף סדום מה כתיב ביה, כמו כן סדום מה נאמר בו, פי כלה משקה, כל עדונין דעלמא הוו בה, כל תענוגי העולם היו בה, ועל דא לא בעאן דבני נשא אחרנין יתעדנון בה, ולכן לא רצו שבני אדם אחרים יתענגו בה.

מוסר

אשר יבא עליו לכל הדברים אשר ישמע לשותוק ולומר גם זו לטובה בשמחה: הַדְּבָרִים בְּטָלִים בְּכַרִּית הַלְשׁוֹן כְּזָרַע לְבִטְלָה בְּכַרִּית הַמַּעֲזוֹר דְּמִי וְעַל דָּא כְּתִיב הוֹעֲפֵתֶם אֶת ה' בְּדַבְרֵיכֶם, שְׂפִירְשׁוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה שְׂאֵמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי סוּבַל הָעוֹלָם וְאֵינִי יִגַע וּבְדַבְרֵים בְּטָלִים אֲנִי יִגַע. וְלָמָּה יְהִי אָדָם עֹז פָּנִים וַיִּגַע בּוֹרְאוֹ חֲלִילָה, לְכֵן אֵל יוֹצִיא מִלָּה מִפִּי לְבִטְלָה אֱלֵא תוֹרָה

הלכה פסוקה

בַּחֲמוּשִׁים פָּחוֹת פְּרוּטָה בְּטָל הַמְקָה כִּלְלִי, אֲבָל הַמְאָנָה אֵינִי יָכוֹל לְחַזֵּר אִם וְהַמְתָּאנָה יָכוֹל לְהַחֲזִיר הַחֲפֵץ וְלֹא יִקְנֶה רְצָה זֶה וְקִבְּל:

תרגום הזוהר

זוהר

רבי חייא אָמר, אינון הוּוּ תַיִבִין מִגְרַמְיָהוּ וּמִמְמוֹנְיָהוּ, הֵם הֵינּוּ חַיִּים עֲנֵשׁ מַעֲצָמָם וּמְמוֹנָם, דְּכָל בַּר נָשׁ דְּאִיהוּ צַר עֵינָא לְגַבֵּי מִסְפְּנָא שְׁכַל אָדָם שֶׁהוּא צַר עֵינַן לְגַבֵּי עֲנִי, יְאוּת הוּא דְלֵא יִתְקַיֵּים בְּעֵלְמָא, רְאוּי לֹו שְׁלֵא יִתְקַיֵּים בְּעוֹלָם, וְלֵא עוֹד אֵלֵא דְלִית לִיה חַיִּים לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלֵא עוֹד אֵלֵא

רבי חייא אָמר, אינון הוּוּ תַיִבִין מִגְרַמְיָהוּ וּמִמְמוֹנְיָהוּ, דְּכָל בַּר נָשׁ דְּאִיהוּ צַר עֵינָא לְגַבֵּי מִסְפְּנָא יְאוּת הוּא דְלֵא יִתְקַיֵּים בְּעֵלְמָא, וְלֵא עוֹד אֵלֵא דְלִית לִיה חַיִּים לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכָל מָאן דְּאִיהוּ וּוְתָרְן לְגַבֵּי מִסְפְּנָא, יְאוּת הוּא דִּיתְקַיֵּים בְּעֵלְמָא, וְיִתְקַיֵּים עֵלְמָא בְּגִינְיָה, וְאִית לִיה חַיִּים וְאוֹרְכָא דְחַיִּי לְעֵלְמָא דְאַתִּי:

שְׁאִין לֹו חַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל מָאן דְּאִיהוּ וּוְתָרְן לְגַבֵּי מִסְפְּנָא יְאוּת הוּא דִּיתְקַיֵּים בְּעֵלְמָא וְיִתְקַיֵּים עֵלְמָא בְּגִינְיָה, וְכָל מִי שֶׁהוּא וְתָרְן לְגַבֵּי עֲנִי, רְאוּי הוּא שִׁיתְקַיֵּים בְּעוֹלָם, וְיַעֲמַד הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֹו, וְאִית לִיה חַיִּים וְאוֹרְכָא דְחַיִּי לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְיֵשׁ לֹו חַיִּים וְאֶרְךָ חַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא:

מוסר

או עבֹודָה או הוֹדָאָה או שְׁלוֹם. מִי שְׁאָבַד לֹו פָּרַח (מִיָּן מִטְבַּע) הֵיִתְכֵן שְׁפַעֲצוֹנֹו וְכַעֲסֹו יִשְׁבַר כְּלֵי שְׁשׂוּהָ אֵלֶּף פְּרָחִים לֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ, וְאַתָּה בֵּן אָדָם יְדַעְתָּ כִּי נִשְׁמַתָּךְ מוֹשֵׁב אֱלֹהִים וּבְכַעֲסָךְ וְעַצְבוֹנָךְ

יִסְתַּלַּק וְאִיךְ תַּעֲצֵב עַל חַיִּי שְׁעָה וְתֵאבֹד לֹו חַיִּי עוֹלָם, לְכֵן סְבוּל בְּשִׁמְחָה כְּהִלָּל כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ וְלֹא תַעֲזוּב אֶת מַלְכָּךְ, וְיֵהִי זֹאת נִחְמַתָּךְ כִּי בֹו תִדְבֹק וְהוּא יֵאָר פְּנִיֹו אֵלֶיךָ וְאַתָּה אֵלֶיֹו יִתְפָּרֵךְ:

זֶה הַשְּׁעָר לְה' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ה פרשת וירא

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וירא דף ק"ך ע"ב)

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, כְּתִיב
וּמִלֵּאָד פְּנֵי הוֹשִׁיעַם וְגוֹמֵר. תָּא חֲזוּ,
כְּכֹל צְרָתֶם דִּישְׂרָאֵל כִּד אֲזַדְמֵן לֹון עֲקָאוּ,
כְּתִיב לֹא בְּאֵלֵיָּהּ וְקָרִי בְּנֹא"וּ, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲמַהוֹן בְּעֵקוּ. לֹא בְּאֵלֵיָּהּ אֲתֵר

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, כְּתִיב
(ישעיה ס"ג) כְּכֹל צְרָתֶם לֹא
לֹו קָרִי) צַר וּמִלֵּאָד פְּנֵי הוֹשִׁיעַם
וְגוֹמֵר. תָּא חֲזוּ "כְּכֹל צְרָתֶם"
דִּישְׂרָאֵל כִּד אֲזַדְמֵן לֹון עֲקָאוּ בֹא
וְרָאָה, מַה שְּׁנֵאָמַר "כְּכֹל צְרָתֶם",
הִינּוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר נִזְדַּמֵּן לָהֶם

צְרוּת, כְּתִיב לֹא בְּאֵלֵיָּהּ וְקָרִי בְּנֹא"וּ, כְּתוּב כַּאֲזַדְמֵן לֹו בְּנֵי וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲמַהוֹן בְּעֵקוּ, בְּשִׁבִיל שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲמַהֶם בְּגִלוּת (לְכֹן כְּתוּב כְּכֹל צְרָתֶם לֹו
צַר, שְׁגַם לֹו - הִינּוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - צַר). לֹא בְּאֵלֵיָּהּ אֲתֵר עֲלֵאָהּ וְתֵיר, וְמַה שְּׁכְּתוּב לֹא

מוסר

(מספר חרדים דף ע' ע"א)

הַרְשָׁע שֶׁהַתַּעִיב עֲלֵילָהּ וּבִין מוֹת הוּא וּבִיטוּרֵיוֹ לֹא יִתְרַעַם אֲלָא יְדוּם וּמַה
לְמַלְךָ יִתְבַרַךְ, בְּצִרְתָּ עֲנִיּוּתוֹ שְׁמִשְׁיֵג יִרְאָה לֹו חֶסֶד רַב, עַל דְּרַךְ פִּי

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך חושן משפט סימן שמ"ח)

א אָסוּר לְגַנוּב אֲפִילוּ כֹּל שֶׁהוּא דִּין תּוֹרָה. וְאָסוּר לְגַנוּב אֲפִילוּ דְּרַךְ שְׁחוֹק וְאֲפִילוּ

זוהר

תרגום הזוהר

בְּאֵלֶיךָ, רומז על מקום עליון יותר הנקרא אֵלֶיךָ, (שהוא אֲרִיךְ אַנְפִּין), שהצָרָה מגיעה עד לשָׁם, אַף עַל גַּב דְּלֹא בְּהוּא אֲתֵר רִוּנָא וְעָקוּ, אַף עַל פִּי שְׁבִאוֹתוֹ מְקוּם אֵינוֹ נִמְצָא כַּעַס וְצָרוֹת רַק שְׁמִחָה, לְהִתָּם לְעִילָא מְטָא עֲקָתָא דְיִשְׂרָאֵל, אֲבָל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל מְגִיעִים לְמַעְלָה עַד לְשָׁם. לֹא בְּאֵלֶיךָ כְּמָה דְאֵת אֲמַר וּמָה שְׁנִכְתַּב לֹא בְּאֵלֶיךָ וְנִקְרָא בּוֹי"ו, הוּא דוּמָה לְמָה שְׁנִצְאָמַר (תהלים ק') הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. כְּתִיב בְּאֵלֶיךָ וְקָרִי בּוֹא"ו. וְהַפְּנוּנָה בְּאֵלֶיךָ הֵינּוּ וְלֹאֲלֶיךָ (שהוּא אֲרִיךְ אַנְפִּין) אֲנַחְנוּ עִמוֹ.

וּמְלֵאךְ פְּנֵי הוֹשִׁיעִם. מְקַשָּׁה וְהָא אֵיחֻו עֲמַהוֹן בְּהוּא עָקוּ וְאֵת אֲמַרְתָּ הוֹשִׁיעִם, וְהֵלֵא הוּא עֲמַהֶם בְּאוֹתָהּ צָרָה, כְּדִלְעִיל, וְאֵיךְ תֵּאמַר שְׁמֵלֵאךְ פְּנֵי - שְׁהֵיא הַשְּׂכִינָה - הוֹשִׁיעִם, וּמְתַרְץ אֵלֵא מוֹשִׁיעִם לֹא כְּתִיב אֵלֵא הוֹשִׁיעִם, מְקַדְמַת דְּנָא דְאֵיחֻו וְזִמִּין בְּהוּא עָקוּ לְמַסְבֵּל עֲמַהוֹן, מְקַדְם לְכֵן הוֹשִׁיעִם בְּזָה עֲצֻמוֹ שְׁהוּא מְזֻמֵּן לְסַבֵּל עִמָּם בְּאוֹתָהּ הַצָּרָה, וְזֹאת הִיא תְּשׁוּעַתָּם שְׁהַשְּׂכִינָה עִמָּם.

תָּא חֲזוּ, בְּכָל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן בְּגִלוֹתָא שְׂכִינְתָא עֲמַהוֹן בְּגִלוֹתָא, בָּא וְרָאָה, בְּכָל עַת שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת, הַשְּׂכִינָה עִמָּם בְּגִלוֹת, וְהָא אִוְקְמוּהָ דְכְּתִיב (דברים ל') וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֵת שְׁבוּתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וְגוֹמַר.

מוסר

חֲסִדֶיךָ גְּדוֹל עֲלֵי וְהַצְלַתְּ נַפְשֵׁי מִשְׁאוּל וְאֵתָהּ שׁוּגָה בְּדְבָרִים שְׁמִבְיָאִים צָרַעַת תַּחְתִּיָּה. וְעוֹד בֵּן אָדָם הֶעֱנִיית בְּמְקוֹם לְכֵן סְבוּל הַמְּלָקוֹת. וְעוֹד כִּיּוֹן שְׁפָחוֹת צָרַעַת כְּדֵאִתָּא בְּתִיקוּנֵי הַזְּהַר וְהֵרִי שְׁגִית מְשׁוּר וְחִמּוֹר הֵייתָ שְׁנִצְאָמַר (ישעי א') יָדַע

הלכה פסוקה

עַל מִנַּת לְהַחְזִיר אוֹ פְּדִי לְשֵׁלֶם תְּשֻׁלוּמֵי יִרְגִיל עֲצֻמוֹ בְּכַד: בְּכָל הַגּוֹנֵב אֶפְיֻלוֹ בְּכָל אוֹ פְּדִי לְצַעְרוֹ תְּכַל אֶסוּר פְּדִי שְׁלֵא שְׁוֵה פְּרוּמָה עוֹבֵר עַל לֹא דְלֹא תִגְנוּבוּ

תרגום הווהר

זוהר

דְּבַר אַחַר מְפָרֵשׁ בְּאִפְן אַחֵר, וּמְלַאֵף פְּנֵי הוֹשִׁיעַם דָּא שְׂכִינְתָא דְאִיהוּ עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא וְאֵת אִמְרַת דְּאִיהוּ הוֹשִׁיעַם, וּמְלַאֵף פְּנֵי הִינוּ הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא עִמָּם בְּגִלוּת, וְאִיף תֵּאמַר שֶׁהוּא הוֹשִׁיעַם, וּמְתַרְץ אֱלֹא הֵכִי הוּא וְדָאֵי דְאֵלִין אֵינּוֹן מְשַׁבְּנוּתֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלוּתָא, אֱלֹא כֵּן הוּא וְדָאֵי, שְׂאֵלוּ - הַשְׂכִּינָה וּמְרַפְּבוּתֶיהָ - הֵם מְשַׁבְּנוּת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלוּת (דְּכַשִּׁיזְיָא אֵת הַשְׂכִּינָה יוֹצִיא אֵת יִשְׂרָאֵל), וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָא עִמָּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדַבֵּר לֹאן לְאוּמְכָא לֹאן וּלְאַפְקָא לֹאן מִן גְּלוּתָא, וּבִשְׁבִיל שֶׁהַשְׂכִּינָה עִמָּהֶם, הַקְּדוּשׁ

דְּבַר אַחֵר וּמְלַאֵף פְּנֵי הוֹשִׁיעַם, דָּא שְׂכִינְתָא דְאִיהוּ עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא, וְאֵת אִמְרַת דְּאִיהוּ הוֹשִׁיעַם. אֱלֹא הֵכִי הוּא וְדָאֵי, דְאֵלִין אֵינּוֹן מְשַׁבְּנוּתֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָא עִמָּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדַבֵּר לֹאן לְאוּמְכָא לֹאן וּלְאַפְקָא לֹאן מִן גְּלוּתָא, דְּכְתִיב (שְׁמוֹת ו') וְאֶזְכָּר אֶת בְּרִיתִי בְּקִדְמִיתָא, וּלְכַתֵּר וְעַתָּה הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי. וְגַם רְאִיתִי, לְאַסְגָּאָה רְאִיהָ אַחֲרָא דְאִיהוּ קְדַמָּאָה דְכָלָא.

וּכְתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָא. אֶת אַבְרָהָם, לְאַבְרָהָם מְבַעֵי לִיה, אֱלֹא אֶת

בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר לָהֶם לְהֵיטִיב לָהֶם וּלְהוֹצִיאֵם מִן הַגְּלוּת, דְּכְתִיב (שְׁמוֹת ו') וְאֶזְכָּר אֶת בְּרִיתִי, בְּקִדְמִיתָא, שְׁנֵאמַר בַּתְּחִלָּה וְאֶזְכָּר אֶת בְּרִיתִי, דְּהִינוּ הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת בְּרִיתִי, וּלְכַתֵּר וְעַתָּה הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי, וְאֲחֵר כֵּן הוּא אוֹמֵר וְעַתָּה צִעַקְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי. וּמָה שֶׁכְּתִב וְגַם רְאִיתִי הַפְּרוּשׁ לְאַסְגָּאָה רְאִיהָ אַחֲרָא דְאִיהוּ קְדַמָּאָה דְכָלָא, לְרַבּוֹת רְאִיהָ אַחֲרַת שֶׁהִיא רְאוּנָה לְכֻלָּם (שֶׁהִיא מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן יוֹתֵר הַנִּקְרָא אֶלִיף שֶׁשֶׁם מְגַיעַ צְרַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל).

וּכְתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָא. זוֹ הִיא הַשְׂכִּינָה, וּמָה שְׁנֵאמַר אֶת אַבְרָהָם קָשָׁה לְאַבְרָהָם מְבַעֵי לִיה, הִיָּה צָרִיף לְכַתֵּב שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר בְּרִיתוֹ לְאַבְרָהָם, וּמְתַרְץ

מוסר

שׁוֹר קוֹנְהוּ וְחִמּוֹר אַבוּס בְּעֲלִיו, וְאֵתָּהּ לֹא תִבְקֵשׁ גְּדוּלָּה וְטוֹבָה יוֹתֵר מֵהֶם אֱלֹא כֵּהֶם תִּסְבּוֹל הַעוֹל וְהַפְּשׁוּי וְלֹא תִמְרוֹד,

הלכה פסוקה

וְחִיּוֹב לְשֵׁלֶם אֶחָד הַגּוֹנֵב מִמוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִמוֹן אָדָם כְּסִתֵּר וְאִין הַבְּעָלִים יוֹדְעִים, אִין הַגּוֹנֵב מִמוֹן שֶׁל גּוֹיִם וְאֶחָד הַגּוֹנֵב מִגְּדוּל אוֹ מִקְטָן: גִּי אֵיזְהוּ גִּיב הַלּוֹקֵחַ אֶבֶן אִם לָקַח בְּגִלּוּי וּבְפִרְהָסִיא אִין זֶה גִּיב אֱלֹא גִּלּוּן:

זוהר

תרגום הזוהר

אָלָא אַת אַבְרָהָם דָּא הוּא חֲבֵרֵיהּ דָּא הוּא חֲבֵרֵיהּ דָּא
וְוִוְנָא דִּילָהּ בְּאַבְהֵן, רַק אַת (רומז
לשכינה) אַבְרָהָם זְהוּ הַתְּחֵבְרוּת
הַשְּׂכִינָה זְיוּוּגָה עִם הָאָבוֹת. אַת
אַבְרָהָם דָּא הוּא מְעַרְבִית דְּרוּמִית,

אַת אַבְרָהָם, רומז לבחינת מערבית
דרומית (מערב היא השכינה שבמערב,
דרום היא זמין מדת החסד) וְזוּ סוּד
חֲבוּק בְּיָמִין. אַת יִצְחָק דָּא הוּא
צְפוֹנִית מְעַרְבִית. אַת יִצְחָק זְהוּ רומז
לבחינת צפונית מערבית (מערב
השכינה כנזכר, צפון הוא מדת הגבורה,
צפון הוא סמאל) וְזְהוּ סוּד חֲבוּק
בְּשִׂמְאַל. וְאַת יִעֲקֹב דָּא הוּא וְוִוְנָא
חֲדָא בְּלָלָא חֲדָא וְוִוְנָא שְׁלִים בְּדָקָא
יְאוּת. וְאַת יִעֲקֹב זְהוּ זְיוּג אֶחָד

הַתְּפִלּוֹת אַחַת זְיוּג שְׁלִים פְּרָאוּי (יעקב מדת התפארת, ושם מקור היחודים עם מלכות,
ואצל חסד וגבורה יש רק חבוקים).

בְּגוּוְנָא דָּא כְּעִין זְהוּ בְּפִסּוּק אַת הַשְּׂמִים דָּא הוּא בְּלָלָא מְדַת לִילָה בְּיוֹם, זְהוּ הַתְּפִלּוֹת
מְדַת לִילָה (מלכות) בְּיוֹם (תְּפִאֲרַת הַרוּמוּ בְּמֵלֶת הַשְּׂמִים), וְאַת הָאֲרִיזָן דָּא מְדַת יוֹם בְּלִילָה
בְּחֲדָא, וְאַת הָאֲרִיזָן, זְהוּ מְדַת יוֹם (תְּפִאֲרַת הַנְּרִמּוּ בּוּי"ו) בְּלִילָה (מְלִכּוּת הַנְּרִמּוּת בְּמֵלֶת אַת)
בְּיַחַד, אוּף הֵכָא כְּבִלְהוּ אַת כְּמוּ כָּאן בְּכֻלָּם (בְּאַבְרָהָם וּבְיִצְחָק) נֶאֱמַר אַת, הַרוּמוּ עַל
הַמְּלִכּוּת, וּבְיִעֲקֹב וְאַת, לְמַהוּ כְּלָא וְוִוְנָא חֲדָא דְלָא מִתְּפִרְשִׁין דְּכַר וְנִיבְקָא לְעֵלְמִין,
וּבְיִעֲקֹב נֶאֱמַר "וְאַת" (שְׁרוּמוּ גַם עַל תְּפִאֲרַת) לְהִיּוֹת פְּלִם בְּיַחַד אֶחָד שְׁלֵא יִפְרְדּוּ הַזְּכָר
וְהַנְּקֵבָה לְעוֹלָם.

וְזִמִּין קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא לְאַבְרָהָם כְּבָל עֵלְמָא, וְעֵתִיד הַקְּדוּשָׁא בְּרוּף הוּא לְהַכְרִיז בְּכָל הָעוֹלָם

מוסר

לֵא תְדַמָּה כִּי בְּדָד תִּשָּׁב וְתִדּוּם, כִּי אֵין כִּי תִשָּׂא לְמַרְעֵף מְאוּמָה תִּהְיֶה עָלְיוּ
נִמְצָא בְּאַמַּת אֶלָּא ה' וּלְפָנָיו תַּעֲמוּד לְמַשָּׂא וַיִּקּוֹץ בְּךָ וְלֹא גִמְלָתְהוּ רָעָה כָּל
בְּאִימָה. וְהַבְּרוּאִים כְּבַעֲלֵי חַיִּים לְפָנָיו וּמִמֶּנּוּ תְבוּשׁ וּמִפְנֵיו תִּבְהַל, הֲלֹא תִרְאֶה
מִוֶּרֶד בּוֹ:

זוהר

עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
ברוך יי לעולם אמן ואמן

תרגום הזוהר

ולאשמעא קל דיימא ולהשמיע קול
שיאמר ויאמר אך עמי המה בנים
לא ישקרו ויהי להם למושיע (ישעיה
ס"ג) ברוך יי לעולם אמן ואמן:

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ו פרשת וירא

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(בראשית דף מ"ח ע"א)

תא חזי, פד אתקדש יומא במעלי שבתא, סופת שלום שרייא ואספריסת בעלמא. מאן סופת שלום, דא שבתא.

תא חזי, פד אתקדש יומא במעלי שבתא ספת שלום שרייא ואתפריסת בעלמא, בא וראה, פשנתקדש היום בכניסת השבת, ספת שלום שוכן ומתפרש בעולם (להגן מקל רע). שואל מאן ספת שלום מי הוא ספת שלום, ומשיב דא שבתא, זהו השבת (השכינה הנקראת שבת).

וכל רוחין ועלעולין ושדין, וכל סמרא דמסאבא, בלהו טמירין ועאלין בעינא דריחייא דנוקבא דתהומא רבא, דהא כיון דאתער

וכל רוחין ועלעולין ושדין וכל סמרא דמסאבא בלהו טמירין ועאלין בעינא דריחייא דנוקבא דתהומא רבא, ואז כל הרוחות ורוחות סערה ושדים וכל צד השמאה, כלם נחבאין

מוסר

(מספר חרדים דף ע' ע"ב)

יש לתקן אשר הענה לפני ה' מדה ואמרו זכרונם לברכה עשה חבילות של במדה טרם ישולם מדה במדה. עונות יעשה חבילות של מצות, ואף על

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך חושן משפט סימן שנ"ט)

א אסור לגזול או לעשוק אפילו כל שהוא בין מישראל בין מגוי, ואם הוא דבר

זוהר

תרגום הזוהר

קְדוּשַׁתָּא עַל עֲלָמָא, רוּחַ מְסַאֲבָא לֹא אֲתַעַר
בְּהַדְיָה, וְדָא עָרִיק מְקַמִּיָּה דְדָא.

וּכְדִין עֲלָמָא בְּנִטְרִי עֲלָאָה, וְלֹא בְּעִינָן לְצִלְאָה
עַל נְטִירוֹ כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד
אָמֵן, דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא דְחֹל אֲתַתְּקֵן דְּעֲלָמָא
בְּעִיא נְטִירוֹ. אֲבָל בְּשַׁבַּת סַבְתָּ שְׁלוֹם אֲתַפְרִיסָא
עַל עֲלָמָא, וְאֲתַנְטִיר בְּכָל סַטְרִין. וְאֲפִילוּ חֵיבִי
גִיהֶנֶם נְטִירִין אִינּוֹן, וְכֹלָא בְּשִׁלְמָא אֲשַׁתְּכַחוּ,
עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִין כַּךְ בְּקְדוּשָׁא דְיוֹמָא
מְבָרְכִין הַפּוֹרֵשׁ סַבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל

וּנְכַנְסִים בְּעִין הַרְחִים שֶׁל נֶקֶב
דְּתַהוּם רַבָּה, דְּהָא כִּינּוּ דְאֲתַעַר
קְדוּשַׁתָּא עַל עֲלָמָא רוּחַ מְסַאֲבָא
לֹא אֲתַעַר בְּהַדְיָה, שְׁהָרִי מִיד
שְׁנַתְעוֹרֵר הַקְדָּשָׁה עַל הָעוֹלָם, רוּחַ
הַטְּמָאָה אֵינָה מִתְעוֹרֶרֶת עִמּוֹ, וְדָא
עָרִיק מְקַמִּיָּה דְדָא וְזֶה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי
זָה.

וּכְדִין עֲלָמָא בְּנִטְרִי עֲלָאָה וְאִז
(כְּשׁוֹנְסֵי הַשַּׁבָּת) הָעוֹלָם בְּשִׁמְרָה
עֲלִינָה, וְלֹא בְּעִינָן לְצִלְאָה עַל נְטִירוֹ
כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד
אָמֵן, וְאִין צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל עַל

שְׁמִירָה כְּמוֹ בְּרַכַּת שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד (שְׁמִסְיָמִים בְּשַׁבַּת בְּנֶסַח אַחַר הַפּוֹרֵשׁ סַבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ),
דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא דְחֹל אֲתַתְּקֵן דְּעֲלָמָא בְּעִיא נְטִירוֹ, שְׁהָרִי זֶה נִתְתַּקֵּן לְיוֹם הַחֹל שֶׁהָעוֹלָם
צָרִיךְ שְׁמִירָה מִן הַחַיִּצוֹנִים, אֲבָל בְּשַׁבַּת סַבְתָּ שְׁלוֹם אֲתַפְרִיסָא עַל עֲלָמָא וְאֲתַנְטִיר בְּכָל
סַטְרִין, אֲבָל בְּשַׁבַּת, סַבְתָּ שְׁלוֹם מִתְּפָרֵשׁ עַל הָעוֹלָם, וְנִשְׁמַר מִכָּל הַצְּדָדִים, וְאֲפִילוּ חֵיבִי
גִיהֶנֶם נְטִירִין אִינּוֹן, וְאֲפִילוּ רִשְׁעֵי גִיהֶנֶם שְׁמוּרִים הֵם, וְכֹלָא בְּשִׁלְמָא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲלָאִין
וְתַתְּאִין, וְכֹלָם בְּשְׁלוֹם נִמְצְאִים, הַעֲלִינָם וְהַתְּחַתְּנָם. וּבְגִין כַּךְ בְּקְדוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִין
וּבְשִׁבְלֵי כֵן, כְּשֶׁנִּתְקַדַּשׁ הַיּוֹם, מְבָרְכִים (בְּסִיּוּם בְּרַכַּת הַשְּׂפִיכָנוּ) הַפּוֹרֵשׁ סַבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל

מוסר

גַּב דְּכַתִּיב (דְּבָרִים י') וְלֹא יִקַּח שׁוֹחַד פִּירוּשׁוֹ שֶׁהִיָּה נֹחַ בְּדַבּוּרוֹ וּבְמַעֲשָׂיו
וּפִירוּשׁוֹ שׁוֹחַד מְצָנָה הֵינּוּ אַחַר תְּשׁוּבָה וְהִלּוּכוֹ כְּדֹאִיתָא בְּמִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם וְלִכְךָ
וְהַמְצָוֹת הַפָּךְ הָעוֹנוֹת מִמֶּשׁ:

אִם רוּצָה אָדָם לְמַצּוֹא חֵן בְּעֵינֵי ה' לֹא
יִכְעֹס, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י') וְנַח מִצָּא
חֵן בְּעֵינֵי ה' וְלֹא פִירַשׁ לְמָה, אֲלֵא כְּשָׁמוּ

מִצָּא חֵן, חֵן וְנַח חַד הוּא:

לְכַךְ תִּיקְנֵנוּ אֶתְּהּ חוֹנֵן בְּרִישָׁא עַל שֵׁם
כְּפִד אֶת ה' מֵהוֹנֵךְ, רְצוֹנוֹ לֹמַר
מֵהַדְעַת שְׁחַנְנֵךְ לְכוּיִן בְּתַפִּילָה עַל דְרָךְ

הלכה פסוקה

דְּלִיבָא מֵאֵן דְּקָפִיד בִּיהַ שְׁרִי כְּגוֹן לִטּוֹל
מֵהַחֲבִילָה אוֹ מֵהַגֶּדֶר לְחֻצוֹץ בּוֹ שִׁנּוּי, וְאִף
זֶה אוֹסֵר בִּירוּשְׁלָמִי מִמִּדַּת חֲסִידוֹת: ב אִסּוּר

תרגום הזוהר

כָּל עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם. שׁוֹאֵל אֲמָאֵי עַל יְרוּשָׁלַם לְמָה אֹמְרִים עַל יְרוּשָׁלַם (אֵיזָה שִׁיכּוּת יֵשׁ לִירוּשָׁלַם לְזָה הָעֵינָן). וּמִתְרַץ אֵלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דְהִתְהִיא סְפָתָה, אֵלָּא, יְרוּשָׁלַם הִיא מְעוּנָה שֶׁל אוֹתָהּ הִסְפֵּת שְׁלוֹם (שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, וְאָנוּ מִשְׁבַּחִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת בְּמְעוּנָה בִירוּשָׁלַם), וּבְעֵינָא לְזִמְנָא לְהִתְהִיא סְפָתָה דְאַתְפְּרַסְתָּ עֲלֵנָא וּלְמִשְׁרֵי עֲמָנָא וְאָנוּ צְרִיכִים לְהִזְמִין לְאוֹתָהּ הִסְפֵּת שְׁלוֹם (דְּהֵיינו הַשְׂכִּינָה) שְׁמִתְפְּרַשְׁתָּ עֲלֵינוּ שְׁתִּשְׁכַּחַן עֲלֵינוּ, וּלְמַהּוּי (ד"א מְגִינָא) עֲלֵנָא פְּאִימָא דְשְׂרִייא עַל בְּנִין, וְלִהְיוֹת מְגִינָה עֲלֵינוּ פְּאֵם הַשׁוֹכְנָת עַל בְּנִיָּה. וּבְגִין דָּא לָא דְחִלּוּן מְכָל סְטָרִין וּבִשְׁבִיל זֶה אֵין מִתְפַּחְדִים בְּשַׁבַּת מְכָל צְדִידִים רְעִים, וְעַל דָּא וְעַל זֶה תִּקְנוּ הַפּוֹרֵשׁ סְפֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ:

זוהר

עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אֲמָאֵי עַל יְרוּשָׁלַם, אֵלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דְהִתְהִיא סְפָתָה. וּבְעֵינָא לְזִמְנָא לְהִתְהִיא סְפָתָה דְאַתְפְּרַסְתָּ עֲלֵנָא, וּלְמִשְׁרֵי עֲמָנָא, וּלְמַהּוּי (ד"א מְגִינָא) עֲלֵנָא פְּאִימָא דְשְׂרִייא עַל בְּנִין. וּבְגִין דָּא לָא דְחִלּוּן מְכָל סְטָרִין, וְעַל דָּא הַפּוֹרֵשׁ סְפֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ:

בִירוּשָׁלַם), וּבְעֵינָא לְזִמְנָא לְהִתְהִיא סְפָתָה דְאַתְפְּרַסְתָּ עֲלֵנָא וּלְמִשְׁרֵי עֲמָנָא וְאָנוּ צְרִיכִים לְהִזְמִין לְאוֹתָהּ הִסְפֵּת שְׁלוֹם (דְּהֵיינו הַשְׂכִּינָה) שְׁמִתְפְּרַשְׁתָּ עֲלֵינוּ שְׁתִּשְׁכַּחַן עֲלֵינוּ, וּלְמַהּוּי (ד"א מְגִינָא) עֲלֵנָא פְּאִימָא דְשְׂרִייא עַל בְּנִין, וְלִהְיוֹת מְגִינָה עֲלֵינוּ פְּאֵם הַשׁוֹכְנָת עַל בְּנִיָּה. וּבְגִין דָּא לָא דְחִלּוּן מְכָל סְטָרִין וּבִשְׁבִיל זֶה אֵין מִתְפַּחְדִים בְּשַׁבַּת מְכָל צְדִידִים רְעִים, וְעַל דָּא וְעַל זֶה תִּקְנוּ הַפּוֹרֵשׁ סְפֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ:

מוסר

דַע אֵת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדְּהוּ, וְאֵין עַבְדָּהּ אֵלָּא תִפְלָה וּבִתְפִלָּה דְעָהוּ: כְּכֹלֵל כְּבוֹד אַב וְאֵם שְׁלֵא יִתְקוּטֵט עִם שׁוֹם אָדָם שְׁלֵא יִתְרַפּוּ מוֹלִידֵיו כְּמִנְהַג: הָעוֹלָם יֵם סוּעַר, הַגּוֹף תַּל עֶפְרַר, בְּתוֹכוֹ הַנְּשָׁמָה, אִישׁ עוֹמֵד עַל הַתַּל וְעֵץ הַחַיִּים נְטוּי עֲלָיו, אִם הוּא חָכֵם לֵב יִתְחַזַּק וְיִתְקַשֵּׁר בְּאֵילָן כִּי הַיּוֹם אוֹ מִחַר יִכּוּ בְּחִזְקָה גְּלִי הַיֵּם בְּתַל וַיִּהְרַס, וְאִם

לֹא יִהְיֶה הוּא נִקְשֵׁר בְּאֵילָן יִשְׁטָפְהוּ הַתַּל, הֵיינו דְכְּתִיב (מִשְׁלֵי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיָּה מְאוּשֵׁר, וְכְּתִיב (תְּהִלִּים לֵב) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוּא דְהֵיינו מִיתָה דְכְּתִיב (שֵׁם סח) לְמִנּוֹת תּוֹצְאוֹת כְּדִפְרִישׁ בְּמִסְכַּת בְּרָכוֹת (שֵׁם לֵב) רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִיעוּ אֵלָיו הֵיינו נְשָׁמָה (שֵׁם) אִתָּה סֵתֵר לִי וְגו':

הלכה פסוקה

שְׁלוֹקָה זְכוּת הוּא לְהֵם וְיִזְכֶּה אוֹתָם לְפַעֲלִים עַל יְדֵי אַחֵר: ג כָּל הַגּוֹזֵל אֶת חֲבִירוֹ אֶפִּילוֹ שְׁנֵה פְרוּטָה כְּאֵלוֹ נוֹטֵל נַפְשׁוֹ: ד אֶפִּילוֹ

הוּא בְּסִפְנֵת מְנוֹת וְצָרִיךְ לְגוֹזֵל אֶת חֲבִירוֹ כְּדֵי לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ צָרִיךְ שְׁלֵא יִקְחֵנוּ אֵלָּא עַל דַּעַת לְשָׁלָם:

